

„Elhivatottság és szakadatlan szorgalom”

Gyüdi Sándor a zenekari munkáról, tervekről, gondokról

Másfél évtizede irányítja az ország egyik legnagyobb zenekarát Gyüdi Sándor. A Szegedi Szimfonikusok programja rendkívül színes, és a próbajátékaikra is rengetegen jelentkeznek. Ahhoz, hogy igazi XXI. századi zenekarként működ-hessenek, a művészeti vezető úgy véli, többek között sokoldalúnak kell lenniük műfaji és stílári értelemben, nyitottan minden újdonságra, valamint a közönséggel való találkozás sokféle új lehetőségére. Gondnak tartja azonban, hogy a bérek nem tükrö-zik, hogy a szegedi muzsikusk egy nemzeti kategóriába sorolt zenekar tagjai, továbbá, hogy számos fontos célra, mint például az egészségmeg-örzésre, az új művek íratására vagy a határon túli koncertezésre nem jut elegendő pénz. Szegeden is nagyon hiányzik egy koncertterem...

I Különleges turnékra készülnek, úgy látom, hogy most megbódítják a Távol-Keletet, hiszen az év végén Kínába utaznak, s terveznek egy japán turnét is... Minek köszönhetőek ezek a meghívások? Ejtünk néhány szót arról is, hogy hogyan működik az együttes menedzselése...

– A zenekar terveinek kialakításában már nem én vagyok a kulcsszereplő. Igazgató kollégám, Lukácsházi Győző dinamikus vezető, aki új ötleteket és kapcsolatokat is hozott 2013-as kinevezésekor, ez a zenekarnak előnyére szolgál. A Távol-Kelet egyre jobban érdeklődik az európai zenekarok iránt, és hazánknak ott is nagy a presztízse

komolyzenei téren. Bennünket is megtaláltak, ráadásul a hangverseny-piac azon szegmensében, ahol tényleg a minőség számít; az igényes feladatokra szóló meghívásoknak örömmel teszünk eleget.

I Olvastam, hogy terveik között szerepel az is, hogy fiatalítsák a közönségüket. Milyen új eszközökkel küzdenek ezért?

– Itt ismét Lukácsházi Győzőre kell hivatkoznom, aki a Bartók Rádió révén országosan is ismert komolyzenei gyermekműsorain keresztül. Számos rendszeres programunk volt korábban is a legkisebbek számára, de az ő műsorvezetése új lendületet adott ebben a munkánkban. Az általános iskolák, középiskolák számára kínált bérleti sorozatainkat továbbra is a Filharmóniával együttműködésben valósítjuk meg. Új elem viszont, hogy az egyetemistákat aktív módon vonjuk be programjainkba, olyan területen, amihez ők értenek jobban: a különböző művészeti ágak találkozására épülő műsorokhoz mi a muzsikával járulunk hozzá.

I Tavalý aláírt a színház főigazgatójaként egy megállapodást a tudományegyetemmel, nyílt napon vendégül is látták az egyetemistákat. Érezhető már mindennek az eredménye?

– Az Egyetemi Nyílt Napot immár hetedszer rendezte meg a színház. A fiatalok bevonásának kulcskérdése az információ megfelelő csatornán való eljuttatása és a kellő érdeklődés, motiváció kialakítása. Az előbbi téren a fiatalok információ-szerzési szokásainak megfelelő, korszerű eszközök alkalmazására van szükség, a motivációt, kötődést pedig – részben az imént mondottakkal ellentétben – a személyes ismeretség, a közvetlenebb kontaktus kialakítása segíti. Ezért nyitjuk meg kapuinkat minden ősszel, ami nem csupán az épület kulisszák mögötti bejárását jelenti, hanem a fiatalok kipróbálhatják a művészeink (színészek, énekesek, táncosok) munkáját kitöltő tevékenységi formákat, azaz beszédtechnika, ének- és táncórán vehetnek részt vezető művészeink irányításával. Színházi maszkot készíthetnek, különleges jelmezeket próbálhatnak fel. Mindez persze azt szolgálja, hogy az élmények hatására az előadásainkra is kíváncsiak legyenek...

I Hogyan működik a gyakorlatban a közös koncertezés a Tudományegyetem fiatal muzsikusaival? Miképp tudnak beilleszkedni az együttesbe, s mindez mennyire inspirálja őket arra, hogy később a zenekar tagjaivá váljanak? Hiszen mostanában gyakran szóba kerül, hogy a tanári életpálya-modellnek köszönhetően sokan inkább a pedagógusi pályát választják...

– Nagyon aktívak vagyunk, ugyanis Szegeden a magas színvonalú hangversenyélet mellett a vidék leggazdagabb zenés színházi kínálata is ránk épül. Ehhez gyakran kényszerülünk kisegítő alkalmazására, és ezt a szükségszerűséget tudatosan igyekszünk jó lehetőségként kezelni, hosszú távú személyi terveinkkel összehangolni. A Zeneművészeti Karon oktató tagjaink véleményére alapozva azokat próbáljuk ki az alkalmi feladatokban, akik reményeink szerint többre hivatottak. Jellemző, hogy próbajátékaikra nagy számban jelentkeznek azok, akiket a zenekari hivatás szépségei megragadtak a velünk való munka során. Tartunk mi is a zenepedagógusok magasabb bérei okozta elszívó hatástól, de egyelőre nincsenek utánpótlás-gondjaink.

I Hogyan vélekedik a nemzeti címről? Több segítséget nyújt megbecsülésben, pénzben vagy a tennivalókat, a megoldandó feladatokat gyarapítja?

– A nemzeti kategóriába minősítés feltételeként megkötött közszolgáltatási szerződésben vállalt feladatok ellátásához, illetve a megfogalmazott minőségi követelmények személyi és tárgyi feltételeinek biztosításához szükséges anyagi erőforrásokhoz képest a kategóriához rendelt támogatás mértékét nem látom elegendőnek. A célkitűzések, az elvárások helyesek – lényegében korábban is ezek szerint dolgoztunk –, de szeretnénk minél magasabb szinten teljesíteni. Ehhez is több pénzre lenne szükség, másrészt művészeinket a magasabb követelményeknek való megfelelés elismeréseként méltó jövedelemhez szeretnénk juttatni, de jelenleg – források hiányában – a bérek nem tükrözik azt, hogy milyen minősítésű zenekarban dolgozik egy muzsikus.

■ *Lényeges kérdés minden együttes, színház költségvetésében, hogy mi lesz a TAO sorsa. Önök milyen megoldási lehetőségeket látnak, mi lenne a megfelelő forma a zenekar számára a későbbiekben? Ön milyen megoldást tartana jónak az egész zenei területet illetően?*

– A Zenekar hasábjain is kifejtettem azt a véleményemet, hogy az állam szándéka, miszerint lemond bizonyos típusú adóbevételeinek egy részéről, ha az érintett adózók a költségvetésbe befizetendő összegből előadó-művészeti szervezetet támogatnak, nem problémamentesen valósul meg. Egyfelől a TAO mindenféle ügyeskedés terepévé vált, nem jelentéktelen része egyáltalán nem az arra méltó művészeti műhelyeknek, hanem a közvetítésre szakosodott cégeknek, vagy kifejezetten a TAO-támogatások megszerzésére alakult, valójában nem művészi értéket teremtő vállalkozásoknak jut, másfelől vitathatóan tartom, hogy az állam által átengedett összegből az együttesek nem művészi teljesítményük, hanem kereskedelmi eredményességük – tudniillik – jegybevételük arányában részesülnek. Szerintem jobb lenne, ha az állam adóként beszedné ezeket az összegeket, és sok milliárd forinttal megnövekedő forrásaiból nagyobb mértékben támogatná az előadó-művészetet – akár az emtv. szerint felosztható keretek növelésével, akár a művészi és közművelődési szempontokat előtérbe helyező szempontrendszer alkalmazó kiegészítő támogatások formájában.

■ *Említette azt is, hogy az együttest is nehez helyzetbe hozta az a gyakorlat, amely szerint az önkormányzat olyan mértékben csökkentette a támogatásukat, amennyivel az államtól kapott összeg növekedett. Most milyen a helyzet? Mit tudnak tenni azért, hogy mindezen változtassanak?*

– Az állami támogatás növekményét szeretjük volna fejlesztésekre fordítani: új hangszerekre, neves vendégek meghívására, megújuló reklámtevékenységre, egészségmegőrző beruházásokra (megfelelő székekre, hallásvédelemre) fordítani. A nemzeti besoroláshoz tartozó feladatok ellátása is sok pénzt igényel, különösen az új művek iratása és a határon túli magyar területeken való koncertezés, ottani vendégművészek és zenekarok meghívása, a fesztiválrendezés és -részvétel. Szomorú, hogy ezekre a célokra továbbra sincs elegendő forrásunk. A 2015-ös állami költségvetésnek még csak a tervezetét ismerjük, az állami támogatást alapul vevő fenntartói támogatás érdekében

egyelőre csak általánosságban tudunk érvelni. Várjuk továbbá azt is, hogy az állam valamilyen jogszabályi megoldással biztosítsa eredeti szándékának érvényesülését, vagyis azt, hogy támogatásának növekedése a zenekarok számára a fenti célok megvalósítására fordítható növekményt jelentsen, az önkormányzatok ne fenntartói terheik csökkentésére használják fel.

■ *Mi történt az Armel Fesztivállal? Miért változott a helyszín, s mennyiben kap ebben szerepet a továbbiakban a zenekar?*

– Sajnáljuk, hogy az Armel Operafesztivál elkerült Szegedről, bár el kell ismernünk, hogy a nagy művészeti intézmények fenntartói támogatásához képest is igen jelentős terhet jelentett a városi költségvetésnek. Produkciókkal – Marco Tutino Márai-regényből készült operájának nagy sikert aratott ősbemutatójával – idén is résztvevője voltunk és 2015-ben is meghívottja vagyunk a fesztiválnak.

■ *Azt látom, hogy a programban több ősbemutató is szerepelt, október végén például Tóth Péter egyik művét adták elő. Hogyan fogadják ezeket az új darabokat a zenekar és a közönség?*

– A zenekar fogékony az újdonságokra, de igényes és érzékeny a művészi minőségre, azaz értékük alapján ítéli meg az új zene-műveket: a jó darabokat szívesen játssza akkor is, ha megtanulásuk komoly kihívást jelent, ugyanakkor elutasítja a fantáziátlan, sekélyes, vagy blöff-kompozíciókat. A közönség az előadott mű értékein túl érzékeli azt is, hogy a zenekar meggyőződéssel, hittel adja-e elő a koncertprogramot, vagy csak kötelességszerűen „letudja” a kortárs szerzők „támogatását”. A kulcskérdés az, hogy a zenekar vezetése valóban értékes alkotásokat tűzzön műsorra: ezeket a zenekar és a közönség is élvezni fogja. Például Tóth Péter Prospero című műve esetén ez meg is valósult.

■ *Van zenekar, ahol nem egyszerű a szimfonikus munka és a színházi tennivalók egyeztetése. Ön viszont nemcsak a zenekar művészeti vezetője, hanem a teátrum főigazgatója is. Így sokkal könnyebb az egyeztetés? Vagy azért így is vonatkozik néha önmagával?*

– Felelősséggel tartozom mindkét művészi műhely iránt, így mindkettő érdekeit igyekszem figyelembe venni; természetesen könnyebb így az egyeztetés, mint amikor ellenérdekelt felek vitatkoznak. Időnként persze akadnak olyan helyzetek, amikor va-

lamely, az egyik intézmény számára fontos dolog a másik apró érdeksérelmével jár, például többletmunkát igényel. Ilyenkor a döntésben segít, hogy mindkét intézménynél vannak olyan munkatársaim, akik a saját együttesük érdekeit képviselik.

■ *A teátrum operaválogatásánál szempont az is, hogy a zenekar repertoárját ugyancsak építse vele?*

– A szegedi zenekar operarepertoárja óriási: példaként elmondhatom, hogy tizenhét különböző Verdi-operát játszott. Természetesen ezeket nem tartjuk egyszerre műsoron, tehát jelentősége inkább annak van, hogy a zenekar otthonosan mozog sokféle stílusban, és ez lehetőséget ad arra, hogy a színház gyakorlatilag kompromisszumok nélkül állíthatja össze operai kínálatát. A döntés meghatározója a közönség érdeke, azaz az újdonságok, különlegességek és a népszerű remekművek egyensúlya.

■ *Az egyik korábbi interjújában említette, hogy talált egy harmadik utat a megfizethető és a világsztár énekesek között, így került Szegedre például László Boldizsár vagy Pasztircsák Polina. Ezt a módszert át lehet ültetni a zenekarra is?*

– Nem véletlenül figyeljük a zenei versenyeket, ajánlunk fel különdíjként koncertmeghívásokat a legjobbakkak. Pontosan ugyanazt tesszük, mint a színház az énekesek esetében: azokat hívjuk, akik már kiválóak, de még megfizethetők.

■ *Sok éve irányítja művészeti vezetőként az együttest. Hogyan látja, hová jutott az együttes, mi a következő cél, s ehhez mi mindenre van még szükség?*

– Valóban, immár másfél évtizede irányítom a Szegedi Szimfonikus Zenekart, ami a vidéki zenekarok körében az egyik leghosszabb ideje fennálló kapcsolat. Büszke vagyok arra, hogy az együttes kiváló erőkből áll, 99 zeneművész álláshelyével az ország egyik legnagyobb és – méretének megfelelően – egyik legaktívabb zenekara, mely egyszerre bázisa Szeged sokszínű koncertéletének és a vidék leggazdagabb operai kínálatának. Célunk a folyamatos fejlődés: tehetséges fiatalokat szerződtetni, jó hangszerrekhez hozzájutni, kiváló vendégművészeket meghívni, nagyszerű helyeken fellépni. Mindehhez és tagjaink művészi teljesítményükhöz méltó megbecsüléséhez természetesen pénzre van szükség. Szegeden még egy további, nagyon fontos dolog hiányzik a komolyzenei kultúra fejlődéséhez: egy koncertterem...

■ *Ön szerint milyen a XXI. század zenekara? Mit lehet tenni azért, hogy a szegedi együttes is ilyenné váljon?*

– A XXI. század zenekarának sokoldalúnak kell lennie műfaji és stílári értelemben, nyitottnak minden újdonságra, a közönséggel való találkozás sokféle új lehetőségére. A mai követelményeknek megfelelően, a régi zenei mozgalom eredményeit felhasználva képesnek kell lennie a barokk és a bécsi klasszicizmus remekműveinek hiteles tolmácsolására éppúgy, mint a XX. századi irodalom és a kortárs szerzők kifogástalan megszólaltatására. Nem szabad arisztokratikusan elzárkózni az igényes könnyűzenétől, de az igazi értékeket kell működése középpontjába állítania. Fel kell vállalnia az ifjúság zenei nevelésének misszióját is. A lehető legszélesebb közönség számára kell sugározni azt, hogy zenélni jó és a klasszikus zene az ember életét gazdagítja. Amit ezért tennünk kell: elhivatottsággal és szakadatlan szorgalommal dolgozni.

■ *Átvebette a Magyar Érdemrend Lovagkereszt polgári tagozat kitüntetését Ön szerint inkább a színházi vagy a zenekari munkájának köszönheti?*

– Egy vidéki városban a koncertélet és a zeneszínházi élet szorosán összetartozik, az én működésemben sem lehet szétválasztani. Hivatásom szerint muzsikos vagyok mindkét művészeti műhelyben, vezetői megbízatásom mindkét intézményben Szeged kultúrájának fejlesztésére szól. A kitüntetését annak elismeréseként fogom fel, amit a zenekarnál és a színházban, pálcával a kézben és felelős döntéshozóként, azaz „összetettben” produkáltam.

***

Új gyerekdarab és koncertkonferálás

Lukácsházi Győző több mint egy esztendeje irányítja igazgatóként a szegedi együttest, s úgy véli, ezalatt az idő alatt több tervét is megvalósította. Jelentősen nőtt a gyerekprogramok száma, közönsége, megújult a honlap, elindult az egyetemi együttműködés, sokkal nagyobb hírverést kap a társulat, és a turnék is sokasodnak. A művész remekül érzi magát Szegeden, és reméli, hogy a koncertek előtti műsorvezetésével maga is hozzátesz valamit a hangversenyekhez.

■ *Úgy látom, jól fogytak az idei bérletek.*

– Teltházás mind a kettő, s a Dómban is tervezünk koncertet. Örülök, hogy kamarabérleteink is akadnak jócskán, ha pedig mindehhez még hozzávesszük a színházi elfoglaltságokat, rengeteg a zenekar tennivalója. Az ifjúsági koncertekről nem is beszéltem...

■ *Jól jelzi az érdeklődés, hogy egy februári gyerekdarabjukra már ősszel, két nap alatt elkapkodták a jegyeket...*

– A Kis Tigris együtt írjuk Balogh Sándor barátommal, az előadásban az állatok játszószék a főszerepet, s természetesen a szimfonikus zenekarnak is jócskán akad benne feladat. Nagy örömeinkre hat előadásra tényleg ilyen gyorsan fogytak el a jegyek, talán ez is jelzi, jó az a koncepció, amellyel az itteni munkának nekikezdttem. A kicsiknek nagyon sok programot kínálunk, és azt is jónak tartom, hogy végre az egyetemisták is érdekes esteken ismerkedhetnek a klasszikus zenével.

■ *Az első szezon után hogy látja a feladatkörét? Erre számított, amikor pályázott a posztra vagy azért akadnak még mindig meglepetések?*

– Már semmire sem csodálkozom rá, de azért naponta akadnak olyan problémák, amelyeket meg kell oldani. A napi teendőkben remek kollégák segítenek. Jó partner a zenekar, nincs vitám sem a szakszervezettel, sem a művészeti bizottsággal. Az együttesben is jó a hangulat. Az nem volna baj persze, ha nem kellene ilyen rengeteget dolgozni kevés fizetésért, de ezzel senki sem foglalkozik, amikor pódiumra lép. Magas színvonalúak a hangversenyek, s nagyszerű Mózes, Simon Boccanegra, Macbeth előadásban is közreműködött a zenekar. Nagyszerű szövegekkel, karmesterekkel dolgozunk. Sok turnén veszünk részt, s úgy érzem, hogy pezsgő élet alakult ki Szegeden is. A napi rutin mellett a zenekar nyitott az új ötletekre is. A nyári Zenés forgatag remekül sikerült, tényleg fontosnak tartom, hogy a járókelők belénk botoljanak az utcán is. Tavasztól kezdődően sok helyen megjelenünk majd a kamaragyütteseinkkel, ezek szintén rendhagyó produkciók lesznek. Végre a honlapunk is megújult. Sok tervem akad, de azért realista is vagyok, igyekszem a témák elképzelés közül a megvalósíthatókat választani. Persze, igazgatóként fontosnak tartom, hogy mindent megtegyek a jobb anyagi körülményekért is. Ha az első évetem kell értékelnem, azt mondom, nagyon jól érzem magam Szegeden.

■ *Most már Ön is rendszeresen pódiumra lép...*

– Bárhol legyen az előadás, én vezetem be a zeneszámokat. Nem tudományos, zenetörténeti értékelést mondok, hanem jó hangulatra törekszem, olyan információkat adok, úgy beszélgetek el a közönséggel, hogy mosolyogva indulnak neki a zenehallgatásnak. Egy jó műsorvezetés rengeteget számít a hangversenyélménynél, s úgy érzem, ezzel személy szerint hozzátettem valamit az előadásokhoz.

■ *Amikor kinevezése előtt beszélgettünk, azt mondta, a Szegedi Szabadtéri Játékokkal is tárgyal, mert azt gondolta, minden feladatot a szegedi szimfonikusoknak kellene ellátniuk. Ez a terve hol tart most?*

– A szándékom továbbra is ez lenne, a fesztivál műsorpolitikája szerint azonban musicalek, máshol már színre került produkciók kerülnek sorra. Fájó pont, hogy például a jövő szezonban egyetlen olyan előadás lesz, Verdi Az álarcosból című operája, amelyben a szimfonikus zenekar játszhat... Mi elmondtuk a vezetésnek, hogy mit szeretnénk, nem mondanak rá nemet, de ahogy elkövetkezik az új szezon, akkor valahogy nem sikerül ezt megvalósítani. Ha engem részükről bárki megkérdezne a műsortervet illetően, akkor valószínűleg tudnék olyan ötleteket adni, amelyekben a szimfonikus zenekar is szerepelhetne. De nem kérdeznak...

■ *Említette, hogy a muzsikáló gyerekeknek is szeretne seregszemlét szervezni.*

– Az Adj teret a tehetségnek! – című programra nagyon sokan jelentkeztek, több szegedi ügyes kis zenésznek lesz koncertje Budapesten. Ugyanezeket a szereplőket tavasszal a közönség elé viszem városunkban is, a szegedi szimfonikus zenekarral. A rádióban, az én műsoraimban is meg fognak jelenni a tehetségek. Egyébként kiváló törekvésnek tartom a Virtuózokat is, egyetlen szívfájdalmam, hogy én, aki ezzel foglalkozom már sok évtizede, nem kaptam felkérést. Pedig szívesen vezettem volna a műsort...

■ *Mióta Ön az igazgató, az együttes körüli hírverés is sokkal nagyobb.*

– Nagyon fontosnak tartom, hogy mindaz, amit csinálunk, eljusson az emberekhez. Sokat segít ebben a rádiós múltam, s persze jelenem, a helyi tv-k, rádiók is szívesen foglalkoznak velünk, minden eseményünkről beszámolnak. Már sorozatom is indult az

egyik csatornán. Az én nyüzsgős kapcsolatrendszerem úgy tűnik, hozza az eredményeket.

I Említette, hogy eddig is kiváló volt az együttes, de lehet még jobb is. Mi mindent tud ezért tenni?

– Sokat számít az a teljesítmény-ösztönző rendszer, amelynek lényege, hogy az, aki jelentkezik a meghallgatásra, és megfelelően magas szinten muzsikál, attól kezdve magasabb fizetést kap. Idén 63-an jelentkeztek, az együttes kétharmada vállalta, hogy játszik, pedig azt sem éri semmi-

lyen hátrány, aki ebben nem vesz részt. Úgy vélem, mindez szintén segít abban, hogy az együttes egyre magasabb szinten muzsikáljon. Mivel minden próbát végighallgatok, nyugodtan mondhatom, hogy jó úton járnak...

R. Zs.

Szól a rádió...

Szabó László Zsolt biztonságot kíván adni az MR együtteseinek

Új időszámítás kezdődik a Magyar Rádió Zenei Együtteseinek életében. Szeptember elsejétől új ügyvezető igazgató irányítja a társulatokat Hamada Katalin személyében. A zenekart ettől a szezontól Kovács János vezeti, az énekkar kinevezett karnagya Pad Zoltán, a Gyerekkórus élén pedig dr. Matos László és Kabdebó Sándor áll. Az MTVA vezérigazgatója, dr. Szabó László Zsolt nagyon fontosnak tartja az együtteseket. Szeretné, ha még magasabb színvonalon teljesítenének, s a tervek és célok között szerepel az is, hogy ismét a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetsége tagjává váljanak, s rájuk is vonatkozzon az előadó-művészeti törvény. A társulatok jövőjéről Szabó László Zsolttal, Hamada Katalinnal és Pad Zoltánnal beszélgettünk.

I A Magyar Rádió Zenei Együtteseinek a 2010 előtti időszakban több nehéz időszakot éltek át: leépítették Európa egyik legbírtebb kórusát, csökkentették a szimfonikus zenekar létszámát és úgy tűnik, hogy mára nem a korábbi hírnevükhöz méltó helyet foglalják el a magyar zenei életben... A zenészeik fizetése elmarad akár a Nemzeti Filharmonikusok, akár a Budapesti Fesztiválzenekar béréntől, de újabban az Operabázis is komoly elszívó erőt gyakorol. Milyen tervei vannak az MTVA-nak az együttesekkel?

SZABÓ LÁSZLÓ ZSOLT: Ezt a három együttest Magyarország vezető társulatai között tartják számon alapításuk óta. A magas színvonal megőrzésének nyilván sokféle eszköze és módszere van, s mindaz, amit felsorolt, a létszámnövelés, a nagyobb büdzsé, ezek csupán eszközök lehetnek. Az elmúlt időszakok hektikussága után nyugalmat és biztonságot szeretnénk vinni az együttesek életébe. Hiszen a zenekar, a kórus és a gyerekkar jövője biztosított az MTVA kötelelőjében.

I Sokan a művészek közül éppen a létbizonytalanság, az alacsony bérek miatt távoztak más együtteshez. Hogyan lehet őket pótolni?

Sz. L. Zs: Hosszú ideig fociztam, ami szintén csapatjáték, és azt láttam, vannak kupac csapatok, amelyek nagyon jó versenyzőkből állnak, mégis rossz eredményeket érnek el, s vannak gyengébbek, amelyek viszont remek teljesítményekre képesek. Hogy egy zenekarban minden muzsikuskiváló legyen, az irreális elképzelés. Ezért inkább úgy vélem, azokból a muzsikuskiből kell a legtöbbet kihozni, akik jelenleg a zenekar-

Szabó László Zsolt

ban játszanak. Persze néha egy futballcsapatba is kell erősítés, ha az MR együtteseinek is szükség van rá, akkor abban az ügyben is lépni fognak.

I Gondolom, a zenekar és a kórus vezetője egyaránt szeretné, ha nőne a státuszuk száma...

Sz. L. Zs: Semmi sincs kizárva. De ez nem cél, hanem eszköz. Ha ahhoz, hogy a zenekari és az énekkari színvonal tovább emelkedjen, erre van szükség, akkor nyilvánvalóan megteesszük a megfelelő lépéseket.

I Biztosan szívesen elmondja Kovács János vagy Pad Zoltán is, hogy sokkal jobb lehet a színvonal több muzsikussal, énekeskel, színesebb lehet a műsor.